Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Goigs al Sant Crist de Santa Eulàlia de Provençana

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca:	Barcelonès
Lloc/Adreça:	Santa Eulàlia de Provençana
Alçada:	10

Coordenades:

Latitud:	41.3652
Longitud:	2.11884
UTM Est (X):	426303
UTM Nord (Y):	4579674

Classificació

Número de fitxa	08101 - 449
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Música i dansa
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVII-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	publicat
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dc., 07/02/2018 - 01:00

Descripció

Goigs que es canten en lloança al Sant Crist de l'església de Santa Eulàlia de Provençana, i que diuen així:
Per vostra passió i amor / Bon Jesús crucificat, / perdoneu al pecador / arrepentit i humiliat./
Per la sentencia que innoble / irreflexiu i groller,/ s'hi avingué lo vostre poble / fent vessar per dar-los pler/ Sang de Jesús sens parlor, / lo flac jutge Pons-Pilat./
Perdoneu al pecador…
Turba, soldats i sentencia/ portant la furia del llam/ al bon Jesús amb vehemencia/carreguen al mig d'un clam/ creu pesanta, que amb furor/ els butxins han preparat./
Cau en terra el bon Jesús /pel gran pès que te la creu / son tants crims i tant d'abús / que dins de nosaltres veu, / que la creu no es pesantor/ mes sí, nostre cor ingrat./
Oh Sant Fill, oh Santa Mare, / que us trobeu amb tant dolor, / el cor contrit volem ara / i en l'hora la nostra mort;/ Maria doneu-nos plor/ Jesús d'have-us agraviat/
Dona Simí Cirineu/ amb amor i valentia, / ajut per portar la creu/ mes lo bon Jesús voldría, / que la creu damunt ton cor/ portessis sempre de grat./
Jesús ha posat sa cara / de la Verónica al llenç, / imatge que vol encara / ens recordem del qui venç./ amb tant turment i suor./ nostra condemna i pecat. /
Altra volta cau en terra / mon Redemptor afanyós,/ de que fassi sempre guerra/ nostre esperit voluntariós, / al dimoni que amb rabior/ caur'ns fa en la iniquitat./
De Jesuralem les dones / les llàgrimes oloroses / per Jesús son rius i ones/ de consol tant formoses, / que las paga amb tot son Cor./ mar de pau i caritat./
Assots i pès de la creu / i tot un Déu sang rajant./ no fan llàstima al qui'l veu/ ni tres cops caigut, portant / el suplici que es clau d'or/ del nostre cel sostpirat./
Despullat el nostre Déu,/ arribat dalt del calvari, / vinagre i fel li doneu/ assedegat d'arribar-hi/ Contemple-lo i quin horror! / i que has fet, oh cor ingrat./
Sagrats peus, sagrades mans / clavats en creu amb duresa./ Fontana viva rajant,/ de tot un déu la tendresa / com demostreu del amor/ per l'home tant descuidat./
Amb vostra mort doneu vida, / Bon jesús victoria i nord/ i tot això no ens convida/ a pensar sempre en la mort. / per viurer segons l'Amor/ del qui tant ens ha estimat./
Quan la creu ha ben fruitat/ te Maria un fruit immens/ Jesús es fruit devallat./ Amb sa mort per sempre ens venç/ dimoni i infern amb valor./ Volguem-lo arreu venerat./
Al sepulcre colocat/ Bon Jesús volgueu'ns aquí./ aquí l'infern es tancat/ es el cel on vull vení/ i amb els serafins a chor/ cantarem sa gran bondat.
Provençana amb tot el cor/ vol al SAnt Crist adorat./ Perdoneu al pecador, / arrepentit i humiliat.
Adoramus te Christe, etc. / Quia per sanctam Crucem tuam, etc.
OREMUS./ Respice quaesumus Domine super hanc familiam tuam pro qua Dominus noster Jesus-Christus non dubitabit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit et regnat. etc./

Observacions:

Partitura musicada, amb lletra de mossèn Josep Deix, Pvre.
Música de Josep Mª Comella
Col·lecció "Editorial Políglota". Nº 2 - Barcelona. Any 1928.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.
La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que

es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

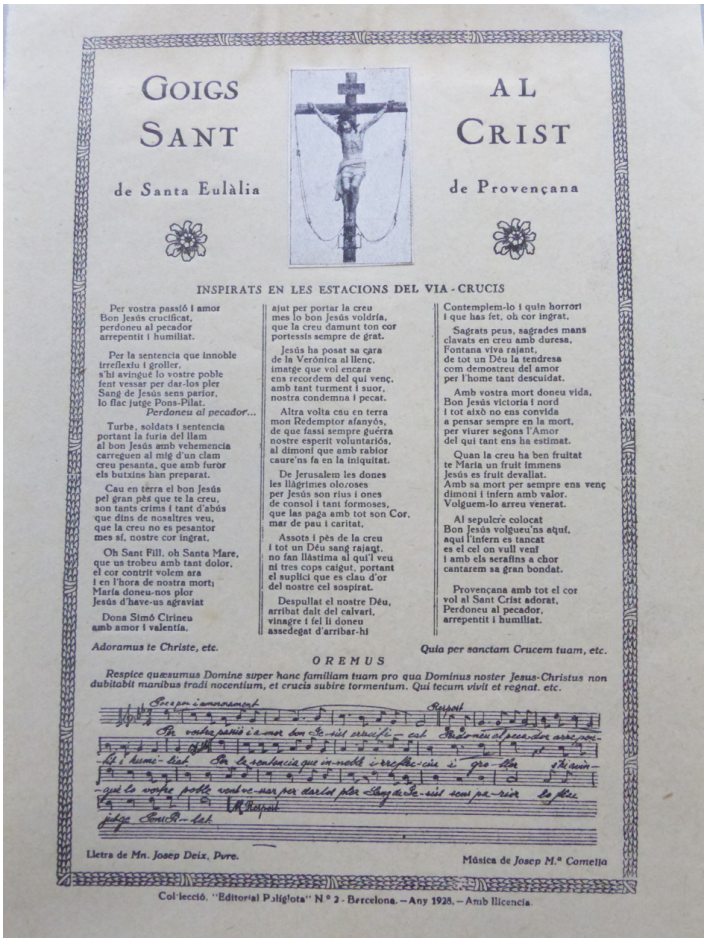

GOIGS AL SANT CRIST

de Santa Eulàlia — de Provençana

INSPIRATS EN LES ESTACIONS DEL VIA-CRUCIS

Per vostra passió i amor
Bon Jesús crucificat,
perdoneu al pecador
arrepentit i humiliat.

Per la sentencia que innoble
irreflexiu i groller,
s'hi avingué lo vostre poble
fent vessar per dar-los pler
Sang de Jesús sens parior,
lo flac jutge Pons-Pilat.
Perdoneu al pecador...

Turbe, soldats i sentencia
portant la furia del llam
al bon Jesús amb vehemencia
carreguen al mig d'un clam
creu pesanta, que amb furor
els butzins han preparat.

Cau en terra el bon Jesús
pel gran pès que te la creu,
son tants crims i tant d'abús
que dins de nosaltres veu,
que la creu no es pesantor
mes sí, nostre cor ingrat.

Oh Sant Fill, oh Santa Mare,
que us trobeu amb tant dolor,
el cor contrit volem ara
i en l'hora de nostra mort;
María doneu-nos plor
Jesús d'have-us agraviat

Dona Simó Cirineu
amb amor i valentía,
ajut per portar la creu
mes lo bon Jesús voldría,
que la creu damunt ton cor
portessis sempre de grat.

Jesús ha posat sa cara
de la Verónica al llenç,
imatge que vol encara
ens recordem del qui venç,
amb tant turment i suor,
nostra condemna i pecat.

Altra volta cau en terra
mon Redemptor afanyós,
de que fassi sempre guerra
nostre esperit voluntariós,
al dimoni que amb rabior
caure'ns fa en la iniquitat.

De Jerusalem les dones
les llágrimes olorosos
per Jesús son rius i ones
de consol i tant formoses,
que las paga amb tot son Cor,
mar de pau i caritat.

Assots i pès de la creu
i tot un Déu sang rajagt,
no fan llástima al qui'l veu
ni tres cops caigut, portant
el suplici que es clau d'or
del nostre cel sospirat.

Despullat el nostre Déu,
arribat dalt del calvari,
vinagre i fel li doneu
assedegat d'arribar-hi
Contemplem-lo i quin horrori
i que has fet, oh cor ingrat.

Sagrats peus, sagrades mans
clavats en creu amb duresa,
Fontana viva rajant,
de tot un Déu la tendresa
com demostreu del amor
per l'home tant descuidat.

Amb vostra mort doneu vida,
Bon Jesús victoria i nord
i tot això no ens convida
a pensar sempre en la mort,
per viurer segons l'Amor
del qui tant ens ha estimat.

Quan la creu ha ben fruitat
te María un fruit immens
Jesús es fruit devallat,
Amb sa mort per sempre ens venç
dimoni i infern amb valor.
Volguem-lo arreu venerat.

Al sepulcre colocat
Bon Jesús volgueu'ns aquí,
aquí l'infern es tancat
es el cel on vull venf
i amb els serafins a chor
cantarem sa gran bondat.

Provençana amb tot el cor
vol al Sant Crist adorat,
Perdoneu al pecador,
arrepentit i humiliat.

Adoramus te Christe, etc. — *Quia per sanctam Crucem tuam, etc.*

OREMUS

Respice quæsumus Domine super hanc familiam tuam pro qua Dominus noster Jesus-Christus non dubitabit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit et regnat. etc.

Lletra de Mn. Josep Deix, Pvre. — Música de Josep M.ª Cornella

Col·lecció "Editorial Poliglota" N.º 2 - Barcelona. – Any 1928. – Amb llicencia.